

בג"צ 2650/09הכבוע: 1.4.09**בבית המשפט העליון
בשפתו כבית משפט גבוה לצדק****מיטראל בע"מ ואח'**

ע"י בייכ עוה"ד עדו אורלינסקי ואח'

מדרך השלום 53, גבעתיים

טל': 03-7323888 ; פקס': 03-7323887

העותרים

ד ד ד

שר החקלאות ואח'

על ידי פרקליטות המדינה,

משרד המשפטים ירושלים

טל': 02-6466513 ; פקס': 02-6467011

המשיבים**תגובה מטעם המשיבים**

בהתאם לתחלפת כב' השופט רובינשטיין ולקראת הדיון הקבוע ליום 1.4.09, מתכבדים המשיבים להגיש תגובתם לעתירה, כדלקמן.

1. עניינה של העתירה, בבקשתם של העותרים, חברה ישראלית, בעליה של חברה זו והחברה הפלסטינית היושבת ברצועת עזה שהינה שותפתם לעסקים, כי המשיבים יתירו לאלתר הכנסה של 462 עגלים שבמלוחם לרצועת עזה, כי המשיבים לאפשרו לכל הפחות הכנסת 300 עגלים לרצועה בכל שבוע, וכי יימנעו מלהכתיב לרשות הפלסטינית מאילו גורמים לרכוש את הבקר הנכנס לרצועה.
2. המשיבים יטענו כי דין העתירה להדחות על חשף בשל חוסר נקיון כפיים, שכן העותרים לא ציינו בעתירתם את העובדה שרשיון היבוא שנתקבל מן הרשות הפלסטינית לעגלים נשוא העתירה היה לשם ייבואם לאיז"ש, וכן הסתירו מבית המשפט את העובדה שביקשו וקיבלו אישור ממשרד החקלאות לשם שחיטת העגלים בישראל ושיווק בשרם כאן.
- דברים אלה מקבלים משמעות מיוחדת בהתחשב בכך שנראה שעתירה זו, על אף שהיא מוצגת בעיקרה כעתירה שעניינה הומנטרי, מונעת למעשה מאינטרסים כלכליים של העותרים, ותו לא.
3. למעלה מן הצורך יטענו המשיבים, כי דינה של העתירה להדחות בשל העובדה שסוגיית העברת הסחורות לרצועה הינה בעיקרה סוגייה מדינית שחיא חלק ממאבקה של מדינת ישראל ביישורת הטרור המצוייה ברצועה.

העברת בקר חי לשחיטה לרצועת הופסקת בגין חזירות נוספת במצב הבטחוני מול רצועת עזה, שהחלה בחודש נובמבר והגיעה לשיאה במבצע "עופרת יצוקה". עם זאת, הערכת הגורמים המקצועיים במערכת הבטחון היא, כי סל הנזון הכולל המוכנס לרצועה, אשר במסגרתו מסופקים לרצועה גם מוצרי בשר קפואים, נותן מענה לצורך החומניטרי ברצועה.

הכל, כמפורט להלן.

רקע עובדתי

4. החל משנת 1994, בהתאם להסכמים אשר נחתמו בין מדינת ישראל לאש"ף במסגרת התהליך המדיני עם הצד הפלסטיני, הועברו לצד הפלסטיני מרבית הסמכויות האזרחיות ברצועת עזה. במסגרת זו, הועברו אף הסמכויות הנוגעות להכנסת תוצרת חקלאית, ובכלל זה, בעלי חיים, לרצועה.

החל מיום 12.9.05, עם סיום יישום תכנית ההתנתקות, ובטול הממשל הצבאי ברצועת עזה, חדל הצד הישראלי לחפעיל כל סמכויות ברצועת עזה, ולמעשה כלל הסמכויות השלטוניות ברצועת עזה הועברו אל הרשות הפלסטינית.

5. בהתאם, כבר משנת 1994, הרשות הפלסטינית היא אשר מסדירה בתוך רצועת עזה את סוגיית הכנסת הבקר לרצועה, ובכלל זה את מתן הרישיונות השונים בתוך רצועת עזה, לצורך הכנסת בקר לרצועה.

6. עם זאת, בהסכמים נקבע, כי סטנדרטים הבריאותיים, הפיטוסניטריים (של הגנת הצומח) והווטרינריים בתחום התקלאות בשטח מדינת ישראל ובשטחי האחריות של הרשות הפלסטינית, יהיו אחידים. בהתאם, ייבוא בעלי חיים לשטחי הרשות הפלסטינית, כמו גם לישראל, חייב לעמוד בדרישות אשר נקבעו על ידי משרד התקלאות במדינת ישראל, על פי סטנדרטים בין לאומיים, ובראשם, קיומו של פיקוח וטרינרי על בעלי החיים המיובאים מחו"ל.

7. לפיכך, גם לאחר ההסכמים המדיניים, כאשר נתבקשה הכנסת לרצועה של בקר חי המיובא מחו"ל, נדרש היה גם אישור יבוא (או בשפה המקצועית "פרמיטי") מטעם הרשות הישראלית, אשר ניתן על ידי מתאם התקלאות במתיק ארז, לאחר אישור מטעם השירותים הווטרינריים בישראל. כך, בקשות הייבוא השונות של הסוחרים הפלסטינים רוכזו על ידי משרד התקלאות הפלסטיני, הועברו על ידו למתאם התקלאות, לשם קבלת אישור כאמור, ותוארס הכנסת הבקר המיובא, משטח ישראל אל שטח הרצועה.

הנה כי כן, הרגולציה של הכנסות הבקר לרצועה נעשתה על ידי הרשות הפלסטינית, אשר פעלה למול הרשויות הישראליות, והיא נעשתה למעשה, בהתאם לדרישות היבואנים והסוחרים הפלסטינים, וחתימת הרשויות השונות בהן התקשרו - בין אם התקשרויות עם מגדלי בקר בישראל, ובין אם הונקשויות לייבוא בקר לרצועה מחו"ל. זאת, כאשר כלל קשרי הסחר בין ישראל ורצועת עזה פעלו במתכונת של שוק חופשי.

8. כל האמור, היה נכון עד להשתלטות האלימה של תנועת החמא"ס על הרצועה ביוני 2007, אשר בעקבותיה התקבלה ביום 19.9.07 החלטה של ועדת השרים לביטחון לאומי (להלן - החלטת הקבינט) לפיה נוכח השתלטותו של ארגון החמא"ס על רצועת עזה הפכה הרצועה ל"ישטח עוי", הוזהר כמעט מכל בחינה רלוונטית למדינת אויב עמו מתקיים מצב מלחמה.

בעקבות זאת, הוחלט, בין היתר להטיל הגבלות על העברת טובין לעזה, זאת תוך התחשבות בהיבטים ההומניטאריים השוררים ברצועת עזה, מתוך כוונה להימנע ממשבר הומניטארי.

הודעת מזכירות הממשלה על החלטת הקבינט מיום 19.9.07 מצורפת ומסומנת מש/1.

בהתאם, נבחנה באותה עת סוגיית אספקת המזון לרצועה, וגורמי תיאום הפעולות בשטחים גיבשו סל מוצרי מזון חומניטאריים בסיסיים, אשר אספקתם תמשיך להתאפשר לרצועה, בכמות הנדרשת לשם שמירה על הצרכים ההומניטאריים.

סל זה כולל אורז, קמח, מזון תינוקות, אבקת חלב, חלב ומוצרים, מוצרי בשר שונים, פירות וירקות, קטניות, שמן, מלח, סוכר ומוצרי מזון אחרים.

בהתאם למדיניות זו, ככלל, הוגבלה באותה עת הכנסת העגלים לשחיטה לרצועה, למכסה של 300 עגלים בשבוע, כאשר לעיתים איפשרו המשיבים חריגה ממכסה זו, למשל, בתקופת חג הרמאדאן, כפי שנעשה בחודשים אוגוסט וספטמבר 2008.

9. בהקשר זה יצויין, כי הגורמים במערכת הבטחון אשר אמונים על הסוגייה החומניטרית ברצועת עזה, מצאו באותה עת, כי מכסה של 300 עגלים בשבוע, המהווה חלק מסל כולל של מוצרי מזון חומניטאריים אשר אספקתם לרצועה מתאפשרת מדי יום, הינה מכסה אשר אין בהטלתה משום פגיעה בצורך החומנטרי ברצועת עזה, זאת בהתחשב, בין השאר, בכמויות מוצרי הבשר הקפואים המועברות לרצועה.

הנה כי כן, אספקת העגלים היוותה חלק מסל מזון כולל אשר מסופק לרצועה, אשר בתוכו נכללים מוצרי בשר לסוגיהם. בדי, כי אין ללמוד מן האמור, כפי שמנסים העותרים לעשות, כי המשיבים מצאו שמכסה של 300 עגלים לשחיטה בשבוע היא משום מינימום הומניטארי הכרחי, אשר לא ניתן יהיה לרדת ממנו.

10. בנסיבות שנוצרו לאחר השתלטות החמא"ס על הרצועה, והחלטת הקבינט, הוחלט באותה עת גם, כי תיאום הכנסת הסחורות החקלאיות ובכללן העגלים, מישראל לרצועת עזה, לא יעשה עוד מול הגורמים הפלסטינים ברצועה.

חלף זאת, הוחלט בשעתו לפעול למול הארגונים החקלאיים בישראל, אשר ריכזו את בקשות המגדלים הישראלים שניקשו למכור מסחורתם לרצועה, והעבירו אותן באופן מרוכז למתאם החקלאות, אשר הוא שבסופו של יום ביצע את תאום הכנסתם לעזה, בהתאם לבקשות שהועברו כאמור.

11. במקביל, ובשל קביעת המכסה כפי שפורט לעיל, מצאו המשיבים, כי קיים קושי לאפשר בנסיבות שנוצרו ייבוא מחו"ל, דרך מדינת ישראל, של עגלים אשר יעדם הסופי הוא רצועת עזה, זאת בין השאר, בשל "פקקים" שנוצרו בתחנות ההסגר הוטרינריות (אשר החזקת העגלים בהן נדרשת בהתאם לחקיקת החקלאית בישראל).

"הפקקים" נוצרו עת הוחזקו בתחנות ההסגר עגלים אשר יובאו כבר לארץ, ובשל המכסה האמורה, לא התאפשרה הכנסת המשלוח המלא שהגיע מחו"ל, לרצועה.

יצויין, כי בשל ח"פקקים" האמורים, החליטו המשיבים בזמנו, שבשל קיומה של מכסת הכנסת העגלים לרצועת עזה, לא יתאפשר עוד ייבוא דרך ישראל של עגלים המיועדים להכנסה לרצועת עזה, וכי חלף זאת, ותאפשר הכנסתם לרצועת רק של עגלים אשר גדלו בישראל, ואשר לפיכך, לגביהם לא קיימות דרישות הסגר מטעמים וטרינריות.

ביחס להחלטה זו, כמו גם ביחס לעצם קביעת המכסה האמורה להכנסת עגלים לרצועה, הוגשה עתירה בבג"ץ 4250/08.

12. עם זאת, במהלך חודש אוגוסט 2008, לאחר שנתקיימה בתינה מחודשת של דרך הפעולה הראויה, החליטו המשיבים, כי אף בהתחשב באמור לעיל, יאפשרו גם לאחר קבועת המכסה את הכנסתם לרצועה של עגלים אשר מיובאים מחו"ל, דרך ישראל, וזאת, בכפוף לכך שגודל המשלוחים של הבקר המיובא, יותאמו למגבלות הנוצרות בשל המכסה שנקבעה. באופן זה נפתרה בעיית ה"פקקים" בתחנות ההסגר בשל קיומה של מכסת העגלים לרצועה.

13. במקביל לאמור, בחודש אוגוסט 2008 פנה שר החקלאות הפלסטיני בכתב למתאם החקלאות בישראל, וביקש כי הרגולציה בכל הנוגע להכנסת הבקר (ה"ישראלי" והמיובא) לרצועת עזה, תשוב להיעשות על ידי גורמי הרשות הפלסטינית, אשר באמור, הינם בעלי הסמכות בתחומים אלו ברצועת עזה.

לנוכח המפורט לעיל, החליטו המשיבים להיענות לפניית שר החקלאות הפלסטיני, ועל כן, בכל הנוגע לאופן תיאום הכנסת הבקר מישראל לרצועה, שבו המשיבים לפעול החל מחודש אוגוסט כפי שפעלו בעבר, דהיינו - תיאום הכנסת הבקר לרצועה עזה בהתאם לבקשות המועברות מטעם הצד הפלסטיני על פי ההתקשרויות חשונות של הסוחרים הפלסטינים עם מגדלי בקר בישראל ובחוו"ל, כאשר הסדרת התעדוף בין הסחורות בתוך הרצועה (קרי ההחלטה איזה חלק מן המכסה יוכל כל סוחר להכניס) נעשית על ידי הרשות הפלסטינית, וזאת בכפוף כמובן למכסה אשר נקבעה על ידי המשיבים.

14. כך, חודיע שר החקלאות הפלסטיני בפנייתו האמורה למשיבים, כי הכנסת העגלים לרצועה תיעשה על פי חלקו היחסי של הסוחר או היבואן הפלסטיני ב"עוגת" המכסה הכוללת לעזה, כפי שנקבע על ידי הגורמים הפלסטינים.

ביחס להחלטה זו הוגשה עתירה בבג"ץ 6988/08.

להשלמת התמונה, ראו גם את תגובת המדינה המאוחדת לבג"ץ 4250/08 ובג"ץ 6988/08, מיום 18.9.08, המצורפת ומסומנת מש/2.

15. יצוין, כי עתירות אלו נדונו יחדיו ונחקרו לאחר דיון בבית המשפט הנכבד.

עוד יש לציין, וזאת בניגוד לנטען בעתירה, כי במסגרת העתירות הקודמות המדינה לא התחייבה להמשיך ולאפשר הכנסה של 300 עגלים לרצועה בכל שבוע, ואף לא התחייבה כי קביעת החלוקה הפנימית במסגרת מכסה שבועית זו תמשיך להיעשות בדרך כזו או אחרת.

16. תגובת המדינה בעתירות אלה, ביחס להכנסת העגלים לרצועה, וציארה את המצב כפי שהיה באותה עת, והסבירה את חרקה להחלטות שנתקבלו בסוגיית העגלים, זאת בלא שהיה בדברים משום התחייבות לכך שהסדרים בסוגייה זו, אשר קשורה בסמורה לסוגיות שאופיין מדיני וליחסיה של מדינת ישראל עם הרשות הפלסטינית, יימשכו מעתה ועד עולם.

התחייבות המדינה בכל הנוגע להגבלות על הכנסת הסחורות לרצועה, ובכלל זה סחורות שהן מזון, היתה ועדינה, כי ההגבלות תיעשנה תוך התחשבות בהיבטים ההומניטאריים השוררים ברצועה עזה, מתוך כוונה להימנע ממשבר הומניטארי, דהיינו כי לכל הפחות, יישמר המינימום ההומניטרי הנדרש ברצועה.

המשיבים עומדים מאחורי התחייבות זו, אך בכך אין כדי ללמד על התחייבות כלשהי בדבר ההסדרים הקונקרטיים הנוהגים בכל עת נתונה לשם מילוי התחייבות זו. ודאי שאין בדברים משום התחייבות כלפי סוחרי הבקר בישראל או ברצועה.

יודגש - כפי שיפורט לחלן, כי המשיכים סבורים כי בהתחשב במכלול אספקת מוצרי הבשר לרצועה, עומדים הם בהתחייבות שלא לפגוע בצרכים ההומניטריים ברצועה.

17. זאת ועוד, אף אם היתה המדינה מתחייבת התחייבות ביחס לסוגיית הקונקרטיה של העברת העגלים לשחיטה כנטען על ידי העותרים, והמשיגים אינם סבורים כן, ממילא התחייבות כזו היתה כפופה לשינוי נסיבות, שינוי אשר התרחש בחודש נובמבר 2008, כפי שיוסבר להלן.

18. ההסדר האמור ביחס להכנסת עגלים לרצועה נהג עד חודש נובמבר 2008.

בחודש נובמבר 2008, ולאחר מספר חודשי רגיעה יחסית מול רצועת עזה, חודש ירי אינטנסיבי של רקטות קסאם ופצצות מרגמה מן הרצועה לעבר שטחי מדינת ישראל.

החל מתאריך 18.12.08, אז הכריז ארגון החמא"ס השולט ברצועה, כי לגישתו הסתיימה תקופת הרגיעה עליה חוסכם בחודש יוני 2008, חלה הסלמה נוספת במצב הבטחוני למול הרצועה, אשר באה לידי ביטוי בהתגברות נוספת של הירי מן הרצועה לישראל.

לאור ההתגברות האמורה של הירי מן הרצועה, החל בסוף חודש דצמבר מבצע "עופרת יצוקה" במסגרתו פעלו כוחות צה"ל נגד יעדי טרור ברצועה. המבצע הסתיים באמצע חודש ינואר 2009, אז נכנסה לתוקפה הפסקת אש חז' צדדית עליה הכריזה ממשלת ישראל.

מאז סיום המבצע, נחלש אמנם הירי מן הרצועה לעבר ישראל, אך עדיין נמשכת פעילות טרור נגד ישראל מן הרצועה.

19. בתקופה זו ועד היום, על רקע ההסלמה המשמעותית במצב הבטחוני בגבול הרצועה, החל מחודש נובמבר 2008, צומצמה העברת הטובין לרצועה, כמו גם פעולת המעברים. במסגרת זו פסקה העברת בקר חי לרצועת עזה.

20. יש להדגיש עם זאת, וזאת בניגוד לרושם אשר מנסים העותרים ליצור, כי בעובדה זו אין כדי ללמד על פגיעה הומניטרית ברצועת עזה.

כאמור לעיל, אספקת העגלים לשחיטה הינח רק חלק מסל מזון הומניטרי כולל אשר הכנסתו לרצועה מונאפשרת. מטבע הזברים, תוכנו המזוייק של סל מזון כולל וח משתנה מעת לעת, לפי הנסיבות, כאשר חקו המנתה הוא בכל מקרה כי לא תיגרס פגיעה הומניטרית באוכלוסיה ברצועה.

בעת זו, לא מתאפשרת הכנסת עגלים לשחיטה לרצועה, אך אל הרצועה נכנסים מוצרי מזון אחרים, ובכללם מוצרי בשר קפואים שונים, אשר בהתאם להערכת הנורמים המקצועיים האמונים על סוגייה זו, יחד עם העופות המגודלים ברצועה והדיג חימי בה, מספקים מענה מתאים לאוכלוסייה. על פי הנתונים המצויים בידי המשיבים, נכון ליום 24.3.09, מלאי מוצרי הבשר ברצועה עומד על 1320 טון, כאשר ההערכה בדבר הצריכה היומית של מוצרי בשר ברצועה היא 110 טון.

21. עוד יודגש, כי בכל מקרה, תיאום הכנסת הסיוע החומניטרי לרצועה, ובכלל זה הכנסת המזון, נעשה למול הרשויות הפלסטיניות הרלוונטיות, אשר הן אשר מעבירות את הבקשות לצד הישראלי.

22. בשולי הדברים יצוין, כי ביום 22.3.09 קיבלה הממשלה את החלטה מס' 4559, לפיה יש לאפשר העברה ללא הגבלה של מוצרי מזון לרצועה. עם זאת, יובהר כי לא הייתה בהחלטה כוונה להסיר את המגבלות שהוטלו בעבר ביחס להכנסת ציוד ומזון לרצועת עזה, ובכך להתעלם מהמדיניות הכוללת של מדינת ישראל ביחס לרצועת עזה, כפי שנקבעה בהחלטת הקבינט מיום 19.9.07 בעקבות השתלטותו האלימה של ארגון החמאס על הרצועה, אלא להגדיל את רשימת מוצרי המזון שתותר הכנסתם לרצועת עזה ושתתן מענה הולם לצרכים של האוכלוסייה הפלסטינית שאינה מעורבת בטורד.

23. עד כה עמדנו על המדיניות הכללית בסוגיית הכנסת העגלים לרצועת עזה. עתה נבקש להתייחס בקצרה לקבוצת העגלים הקונקרטיים אליה מתייחסת העתירה דנו.

כפי שצויין לעיל, מזה מספר חודשים לא מאפשרים המשיבים הכנסה של עגלים לרצועת עזה.

העגלים אליהם מתייחסים העותרים בעתירה, ואשר מוחזקים כיום בקיבוץ ניר עוז, יובאו לארץ מאוסטרליה במסגרת משלוח של חברת "אל עיסא" האיו"שית. בהתאם לרשיון ייבוא שקיבלה חברת אל עיסא מן הרשות הפלסטינית לשם ייבוא העגלים לאיו"ש, ולא לעזה.

רשיונות הייבוא הפלסטיניים לחברת אל עיסא במעודים הרלוונטים, ועליהם ה"פרמיטי" של מתאם החקלאות באיו"ש, מצורפים ומסומנים במקובץ מש/3.

ככל הידוע למשיבים, העותרים התקשרו בחוזה עם חברת "אל עיסא", ורכשו ממנה את העגלים, זאת ככל הנראה מתוך כוונה לשווקם לרצועת עזה. עם זאת, בהתחשב בכך שרשיון הייבוא הפלסטיני שניתן לעגלים אלה, ניתן לשם ייבואם לאיו"ש, לא ברור כיצד טוענים העותרים טענת הסתמכות כלשהי ביחס להעברת הבקר לרצועת עזה.

לא למוטרד לציין, כי העותרים אשר הוחיבו טיעוניהם בעתירה בדבר ההפרות לכאורה של המשיבים את התחייבויותיהם, את שלטון החוק, ועוד עוד, לא ציינו בעתירתם כי רשיון היבוא במסגרתו הגיעו העגלים לישראל ניתן לשם יבואם לאישיש ולא לרצועת עזה.

24. רק בתאריך 26.3.09, לאחר הגשת העתירה, פנה שר החקלאות הפלסטיני למשרד החקלאות הישראלי, בבקשה לאפשר הכנסה לרצועה של 500 בני בקר של חברת עפאנה - העותרת 3 - המצויים בקיבוץ ניר עוז. ככל הנראה הכוונה היא לעגלים נשוא העתירה.

25. עוד יש לציין בהקשר זה, כי משותברר לעותרים כי בין השאר בשל חחרפת העימות מול רצועת עזה, לא תתאפשר הכנסת העגלים לרצועה, פנו הם, ביום 5.2.09 באמצעות העותר 2 למשרד החקלאות, וביקשו כי יתאפשר להם לשחוט את העגלים ולשווק את בשרם בישראל.

ביום 2.3.09, נענו העותרים בחיוב על ידי משרד החקלאות, ונמסר להם כי מנחל השירותים הוטרינריים אשר את העברת העגלים האמורים לשחיטה בישראל לאחר שהועתרים יבירו תכנית לשחיטתם, אם התנאים יאפשרו זאת באותה עת.

פניית העותרים למשרד החקלאות ומענה משרד החקלאות מצורפים ומסומנים מש/4 ומש/5 בהתאמה.

עם זאת העותרים טרם הגישו למשרד החקלאות תכנית שחיטה, כפי שנמסר להם על ידי משרד החקלאות שעליהם לעשות.

26. זאת ועוד, העותרים, גם בעניין זה, לא טרחו לציין בעתירתם, כי פנו בבקשה, וקיבלו אישור עקרוני להעביר את הבקר לשחיטה, ולא צירפו לנספחים לעתירה את פנייתם למשרד החקלאות ואת המענה לה.

עמדת המשיבים

27. המשיבים יטענו כי דינתה של העתירה להדחות, תכל כמפורט להלן.

28. ראשית, יבקשו המשיבים לציין, בכל הכבוד, כי על אף שעתירה זו (בדומה לעתירתם הקודמת של העותרים), באה לכאורה לטעון בשם האינטרסים ההומניטריים ברצועת עזה, הרי שבפועל נראה, כי המניע האמיתי להגשתה הוא האינטרסים הכלכליים של העותרים.

מיותר לציין, כי החלטות המשיבים ביחס לאספקת המזון לרצועת עזה, ובכלל זה ההחלטה שנתקבלה בזמנו על קביעת מכסה של 300 עגלים שיוכנסו לרצועה בכל שבוע, וההחלטה שלא להמשיך ולאפשר הכנסת עגלים לשחיטה לרצועה בעת זו, נתקבלו תוך שקילת שיקולים מדיניים מחד ושיקולים הומניטריים מאידך.

בכל מקרה ברי, כי החלטות אלה לא נתקבלו מתוך כוונה לשמור על אינטרסים כלכליים כאלה או אחרים של גורמים בתוך רצועת עזה או בישראל.

בהתחשב בכך, העותרים לא הצביעו בעתירה על כל עילה המצדיקה את התערבותו של בית המשפט הנכבד בעניין שלפנינו.

29. שנית, עתירה זו לוקת בחוסר נקיין כפויים, ורק מן הטעם חזה דינה להדחות על הסף.

העותרים לא ציינו בעתירתם שרשיון הייבוא אשר נתקבל ביחס לעגלים נשוא העתירה הוא רשיון שניתן על ידי הרשות המלטינית לשם ייבוא העגלים לאיו"ש ולא לרצועת עזה.

המור מכך, על אף שהעותרים הרחיבו בעתירתם ביחס לכל הפניות אשר ביצעו בנסיון לקבל את הסכמות המשיבים להעביר את העגלים נשוא העתירה לרצועת, לא ציינו חס כי פנו בבקשה וקיבלו אישור להעביר את העגלים לשחיטה בישראל, דבר אשר ודאי נותן מענה לאינטרסים הכלכליים שלהם, שהם כאמור, לב ליבה של עתירה זו.

בכך הטעו העותרים את בית המשפט הנכבד תוך יצירת מצג שווא כאילו נפגע אינטרס ההסתמכות שלהם, ובעקבותיו נפגע האינטרס הכלכלי שלהם, ולא היא.

30. בנסיבות אלה, יטענו המשיבים כי עתירה זו ראוי לה שתדחה על הסף.

31. שלישית, ולמעלה מן הצורך בהקשר של עתירה זו, יטענו המשיבים כי בניגוד לטענות אשר מושמעים העותרים בהקשר ההומניטרי, אין בעובדה שהוחלט על הפסקת העברת העגלים לשחיטה משום פגיעה באינטרס ההומניטרי ברצועת עזה.

כפי שפורט לעיל, המשיבים פועלים בהתאם למדיניות הכללית של ממשלת ישראל ביחס לרצועת עזה, לאחר השתלטותו האלימה של ארגון החמא"ס עליה, לפיה הוטלו הגבלות על העברת סחורות אל הרצועה.

החלטה זו הינה החלטה בעל אופי מזיני, כחלק ממאבקה של מדינת ישראל ביטוח הטירור המצוייה ברצועת.

עקרון מנחה במסגרת מדיניות זו היה ועודנו, כי הגבלת העברת הסחורות לרצועה תיעשה תוך התחשבות בהיבטים ההומניטריים השוררים ברצועת עזה, מתוך כוונה להימנע ממשבר הומניטרי.

32. והנה, עמדתם המקצועית של המשיבים, האמונים על סוגייה זו היא, כי בהתחשב בסל המזון הכולל הנכנס אל הרצועה, ובפרט בהתחשב בכך שאל הרצועה נכנסים מוצרי בשר אחרים, ניתן לאוכלוסייה בעזה מענה הומניטרי מתאים, וכי בכך שלא מתאפשרת בעת זו הכנסתם לרצועה של עגלים חיים לשחיטה, אין משום פגיעה הומניטרית.

לא למותר לציין בהקשר זה, כי אף במסגרת עתירתם הקודמת של העותרים (בג"ץ 4250/08), סמכו הם את טענותיהם אשר לעצם קביעת המכסה ביחס להכנסות עגלים לרצועה (אשר חן חיוו את עיקר העתירה), על טעמים שעניינם הצרכים ההומניטריים של האוכלוסייה ברצועה.

חמשיבים עמדו בתגובתם לאותה לעתירה על כך שקביעת המכסה האמורה, בין השאר בתחשב בסל המזון הכולל הנכנס לרצועה, אינה מביאה לפגיעה הומניטרית ברצועה.

ואמנם, בית המשפט לא מצא כי בטענות העותרים בהקשר זה, שהיו דומות באופיין לטען על ידם כעת, יש כדי להצדיק את התערבותו, ובעקבות הערות בית המשפט בעניין זה, מחקו העותרים את עתירתם. וכך נכתב בהחלטת בית המשפט הנכבד מיום 24.9.08:

"על יסוד הודעת המדינה בתשובתה לעתירה בבג"ץ 4250/08, לפיה חלק מהסעדים המבוקשים נענו על ידי המשיבים ונותרה רק העילה של מכסת האספקה, ובעקבות הערות בית המשפט שנשבו על העילה של העתירה מטכו העותרים את עתירתם".

[ההדגשה הוספה]

החלטת בית המשפט מיום 24.9.08 מצורפת ומסומנת מש/6.

33. הנה כי כן, באותו עניין, בית המשפט הנכבד לא מצא, כי יש מקום להתערב בחלטות המשיבים ביחס להגבלות שחוטלו ביחס לרצועת עזה.

בעניין אחר, לא מצא בית המשפט הנכבד כי יש להתערב אף בחלטות המדינה ביחס להגבלות על אספקת דלק וחשמל לרצועה, מקום שהמדינה ציינה כי צמצום אספקת הדלק והחשמל לרצועה, תוכנן באופן שלא יביא לפגיעה במינימום ההומניטרי הנדרש ברצועה (בג"ץ 9132/07 אלפסינוני נ' ראש הממשלה, תק-על 1/2008), 1213).

34. המשיבים יטענו, כי בהתחשב בכל האמור לעיל ובכך שמדובר בסוגיה שחיא מדינית בעיקרה, גם בעתירה זו, אין בטענות העותרים המתייחסות לסוגיית החומניטרית, כדי להצדיק את התערבותו של בית המשפט הנכבד בחלטות שלא לאפשר בעת זו תעברת עגלים חיים לשחיטה מישראל לרצועת עזה, ולהסתפק בהעברת לרצועה של מוצרי בשר קפואים כחלק מסל המזון הכולל המועבר לרצועה.

כאן יש לשוב ולהדגיש, כי בשונה מהנוטען על ידי העותרים, מתגובת המשיבים לעתירה הקודמת, בה ציינו כי גם במכסה של 300 עגלים חיים לשחיטה בשבוע יש די כדי ליתן מענה לצורך ההומניטרי ברצועה, אין ללמוד כי זו כמות מינימלית מחוייבת, ודאי שלא מקום שלרצועה מסופקים מוצרי בשר קפואים כמפורט לעיל.

35. דביעית, אשר לבקשת העותרים כי המשיבים יימנעו מלהכתיב לרשות הפלסטינית מאילו גורמים לרכוש את הבקר הנכנס לרצועה, יטענו המשיבים כי בעת זו, סעד זה כלל אינו אקטואלי.
36. כאמור לעיל, מדיניות המשיבים בעת זו היא, כי לא תתאפשר העברתם של עגלים חיים לשחיטה אל הרצועה, ובמדיניות זו אין עילה להתערב. משלא מועברים עגלים לרצועה, ממילא אין מקום לדון במנגנון התיאום בסוגיה זו.
- עם זאת יצויין, כי ככלל, בכל הנוגע להעברת סחורות מישראל לרצועת עזה, פועלת מדינת ישראל בתיאום עם הגורמים הפלסטינים הרלוונטים, באופן אשר תואר בתגובת המדינה לעתירתם הקודמת של העותרים.
37. חמישית, אשר לסעד המבוקש על ידי העותרים ביחס לקבוצת העגלים הקונקרטיים הממוינת בימים אלה בקיבוץ ניר עוז, יטענו המשיבים שכל האמור לעיל מלמד, כי יש לדחות את העתירה ביחס אליו.
38. בגסיבות בהן מדיניות המשיבים בעת זו היא, כי לא תתאפשר העברתם של עגלים כאמור, מדיניות בה אין עילה להתערב, ממילא, אין כל עילה לחייב את המשיבים לאפשר את העברת קבוצת העגלים אליה מתייחסת העתירה אל רצועת עזה.
39. בהקשר זה יצויין, כי אין לקבל את טענותיהם של העותרים בדבר הסתמכות כלשהי שהיתה להם ביחס לעגלים אלה, שכן כמפורט לעיל, רשיון היבוא שניתן על ידי הרשות הפלסטינית, היא הגורם האחראי על יבוא בעלי חיים לשטחי הרשות הפלסטינית, למשלוח אליו השתייכו העגלים נשוא העתירה, ניתן לשם ייבואם לאיו"ש, ולא לשם ייבואם לעזה.
- יתכן שהעותרים קיוו, כי יתאפשר להם להעביר בכל זאת את העגלים האמורים לרצועת עזה למרות שרשיון היבוא הפלסטיני שלהם היה לאיו"ש (ניתן שמתוך ראייה של התייבט הוטרינרי, לפיו מדינת ישראל אדישה לשאלה אם בעלי חיים המיובאים לרשות הפלסטינית מועברים בסופו של יום לאיו"ש או לעזה, ובהתעלם מסוגיות המדיניות עליהן עמדנו), אך בגסיבות אלה ודאי שלא יכלו לפתח ציפיה כי כך יקרה.
40. אף לטענות העותרים בדבר הסתמכות על התחייבות לכאורה של המדינה במסגרת עתירתם הקודמת, אשר חביאה לחתקשרותם בעסקה ביחס לעגלים נשוא העתירה, אין על מה שתסמוכנה, שכן כמצויין לעיל, התחייבות המדינה ביחס לאספקת סחורות לרצועת עזה עניינה העקרון הכללי של אי פגיעה בצרכים הומניטריים ברצועה.

אשר למכסה לאספקת העגלים שנקבעה באותה עת על ידי המשיבים, הרי שתגובת המדינה לעתירתם הקודמת של העותרים הציגה את ההחלטה שנתקבלה בדבר קביעת המכסה, הסבירה את הרקע לה, ואת העובדה שאין בחלטה זו כדי להביא לפגיעה הומניטרית ברצועה, אך ודאי שלא היה בה משום התחייבות להמשיך ולהעביר עגלים לרצועה בכלל ובכמות שנקבעה באותה עת, בפרט. על כן, לא היה מקום לכל הסתמכות של העותרים בעניין זה.

41. המשיבים יטענו, כי העותרים לא ביססו כלל ועיקר את טענת ההסתמכות.

למעלה מן הצורך יצויין, כי טענות ההסתמכות שמעלים העותרים, הינן **במובחן** טענות בעלות אופי כלכלי. אלא, שבהיבט זה, לכל הפחות ביחס לקבוצת העגלים נשוא העתירה, ניתן לעותרים מענה מלא, שכן משרד החקלאות אישר להם להביא את עגלים אלה לשחיטה בישראל, ולשווק את בשרם בישראל לאחר מכן.

הנה כי כן, בפני העותרים פתוחה הדרך למכור את בשר העגלים נשוא העתירה בישראל, ועל כן בפועל, לא נפגע האינטרס הכלכלי שלהם.

42. לאור האמור, לא קיימת כל עילה להתערבותו של בית המשפט הנכבד אף ביחס לקבוצת העגלים הקונקרטיים המצוייה כיום בקיבוץ ניר עוז.

סיכום של דברים

43. עתירה זו הינה עתירה כלכלית בעיקרה, על אף שהעותרים נתלים בטיעוניהם בנימוקים שאופיים הומניטרי. בהתחשב בכך, העותרים לא הצביעו בעתירה על כל עילה המצדיקה את התערבותו של בית המשפט הנכבד בעניין שלפנינו.

העתירה אף לוקה בחוסר נקיין כפיים מצד העותרים.

44. מכל מקום, החלטת המשיבים שלא לאפשר בעת זו את העברת העגלים החיים לשחיטה נתקבלה במסגרת מדיניותה הכוללת של הממשלה כלפי רצועת עזה, הנשלטת כיום על ידי ארגון טרור אשר השתלט עליה בכח הזרוע, ובהתחשב בהדרדרות הבטחונית שחלה מול הרצועה מאז תודש נובמבר 2008.

בית המשפט הנכבד לא כנצא כי יש מקום להתערב בהחלטותיהם הקודמות של המשיבים בעניין זה.

45. עמדתם של הגורמים המקצועיים האמונים על סוגיית אספקת הסחורות לרצועה היא, כי בהתחשב בסל המזון הכולל המסופק לרצועה, ובפרט אספקת מוצרי הבשר לרצועה, בהחלטה האמורה אין כדי לפגוע בצרכים הומוניטריים ברצועה.

46. לפיכך, גם ככל שהדבר נוגע להיבטים ההומניטריים, לא קיימות עילה להתערב בהחלטות המשיבים.
47. בנוסבות אלה, ודאי שאין כל הצדקה לחייב את המשיבים לאפשר את העברת קבוצת העגלים הקונקרטית אליה מתייחסים העותרים בעתירה, ואף אין מקום לחזורש בעת זו לסוגיית אופן ביצועו של תיאום העברת עגלים לרצועה.
48. לאור כל האמור, יבקשו המשיבים לדחות את העתירה, תוך חיוב העותרים בהוצאות המשיבים.
49. תגובה זו נתמכת בתצהיריהם של אלי"מ אלכס רוזנצוויג, רמי"ח אזרחי במפקדת תיאום פעולות הממשלה בשטחים ומר עבד יחזקאל, מזכיר הממשלה.

היום, ו' ניסן תשס"ט

31 מרץ 2009

הילה גויני, עו"ד

סגנית בכירה לפרקליט המדינה

תצהיר

אני הח"מ עובד זחוקאל, לאחר שתוהרתני שעלי להצהיר את האמת וכי אם לא אעשה כן אחיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק, מצהיר בזה כדלקמן:

1. אני מכהן כמזכיר הממשלה.
2. אני עושה תצהירי זה בתמיכה לתגובה מטעם המשיבים בבג"ץ 2450/09.
3. העובדות המצויות בסעיף 22 לתגובה וחמתייחסות להנחיית הממשלה מיום 22.3.09, היועצות לי מתוקף תפקידי והינן אמת למיטב ידיעתי.
4. אני מצהיר כי זה שמי, זו חתימתי ותוכן תצהירי אמת.

 עובד זחוקאל

אישור

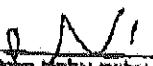
אני הח"מ, ראובן אקן סולן ע"ד, מאשר בזאת כי ביום 31.3.09 הופיע בפני צבא זחוקאל, המוכר לי אישית, ולאחר שתוהרתני כי עליו לחצות את האמת וכי אם לא יעשה כן יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק, חתם בפני על תצהירו זה.

 מ.ר. 97450.7, ע"ד

תצהיר

אני הח"מ אלימ אלכס רוזנצוויג, כ"ח" שחוזרתני שעלי להצהיר את האמת וכי אם לא תשנה כן
אתה צפוי לעונשים הקבועים בחוק. מחיר בזה כדלקמן:

1. אני מכחן כ"מ"ח אורחי 3: תידות פעולות האמשלה בשטחים.
2. אני עושה הצהירי זה בתנ"י זה לתגובה מטעם המשיבים בבג"ץ 2650/09.
3. קראתי את קראתי את 'תגובה מטעם המשיבים בבג"ץ 2650/09. העובדות המצוינות
בתגובה זו, נדעות לי מתו"ף המקדידי והיך אמת למוטב ידעתי.
4. אני מאהיר כי זה שמי, זו ונדעותי ותוכן הצהירי אמת.

 אלימ אלכס רוזנצוויג

אישור

אני הח"מ, עו"ד ערן יוסף, מאיר כזאת כי ביום 30.3.2009 הופיע בפני אלימ אלכס רוזנצוויג
המכור לי אישית, ולאחר שתזו"תניו כי עליו להצהיר את האמת וכי אם לא תשנה כן היה צפוי
לעונשים הקבועים בחוק, התם: עלי על תצהירו זה.

ערן יוסף, עו"ד
 לשכת עורכי הדין
 המספר 33123
 ת"ד 33123

